

respekttere. Jeg mener også, hr. Duetoft har ret til at arbejde for nye folkeafstemninger og få ændret det eksisterende grundlag, lige så vel som jeg har, så hr. Duetoft skal stoppe sit forsøg på at beklikke min demokratiske observans i dette spørgsmål og i stedet erkende, at det, vi er fælles om, er altså at respektere resultatet af folkeafstemninger.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Der er en væsentlig forskel, skal jeg sige til hr. Keld Albrechtsen. Mit udgangspunkt er, at Danmark har disse forbehold, og jeg saboterer ikke disse forbehold. Jeg forsøger hele tiden at påvirke befolkningen til en ny holdning, men jeg saboterer ikke de forbehold.

Men så vidt jeg har set, er Enhedslistens linje i Folketinget, at ligegyldigt hvad det drejer sig om, er Enhedslisten imod hvad som helst, bare der står EU et eller sted i et forslag. Det er en sabotage af et forhold, som befolkningen har bragt Danmark ind i, hvor det i det andet tilfælde er en almindelig politisk kamp for at få ændret nogle holdninger i befolkningen. Det er en væsentlig forskel, om man går ind og blokerer for det, folket har valgt eller man nøjes med – som vi andre gør – at kæmpe for at ændre nogle af befolkningens holdninger.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil godt sige om statsministerens besvarelse for efterhånden lang tid siden, at min parlamentariske erfaring er jo ikke så stor som statsministerens. Men jeg har da været herinde så længe, at jeg ved, det altid giver anledning til frustration, når det er sådan, at partier finder sammen i nogle bestemte forhold ud fra bestemte grundholdninger og ikke ud fra partitaktiske hensyn. Det kom til udtryk, dengang et flertal herinde vedtog at gennemføre PGU – altså pædagogisk grunduddannelse – og det er kommet til udtryk, når der er vedtaget konkrete skatteforslag osv. Hver gang det ikke lige har været partier, man normalt tænker vil kunne finde sammen om en given ting, har det givet anledning til mærkelige frustrationer. Sådan er det jo, og det er også det, statsministeren giver udtryk for i dag, fordi Enhedslisten og Dansk Folkeparti har kunnet finde sammen om vel stort set de samme formuleringer om en folkeafstemning, som statsministeren selv har været fremme med i pressen. Det undrer statsministeren.

Jeg vil spørge statsministeren – hvis statsministeren ellers har tid – om statsministeren ikke har set, at uden for Christiansborg arbejder man faktisk tværpolitisk for at bevare dansk suverænitet. Man arbejder fuldstændig uden skelen til, hvilke partier de enkelte personer er medlemmer af, man arbejder ud fra den grundholdning, at EU-sagen også kan handle om, hvor meget suverænitet der skal afgives, og hvor meget kompetence og selvbestemmelse vi skal bevare på rent danske hænder. Så kan der bagefter være partitaktiske holdninger til, hvordan man skal stille sig, når vi skal udmønte de konkrete ting i Danmark.

En forudsætning for, at vi her i Danmark kan slås ud fra partitaktiske hensyn og for de partier, vi tilhører, er selvfølgelig, at kompetencen til at træffe beslutninger på et givet område ligger i Danmark og ikke hos Europa-Kommissionen eller Ministerrådet eller for nogle tings vedkommende i Europa-Parlamentet. Men det virker, som om statsministeren i sin besvarelse overhovedet ikke tog hensyn til de forhold, men mente, at når man har at gøre med udenrigspolitiske forhold generelt – og herunder hører ifølge statsministeren også EU-forhold – må man opretholde de samme parlamentariske vilkår og skillelinjer, som når man snakker dansk indenrigspolitik.

Er det derfor, vi i morgen og i overmorgen måske vil se en alliance mellem regeringspartierne, SF og Enhedslisten i finanslovs spørgsmål? Bør de samme skillelinjer gøre sig gældende? Har Venstre eksempelvis lagt hele afgørelsen om en dansk folkeafstemning over til regeringen? Er det, fordi de normale indenrigspolitiske skillelinjer gør sig gældende, at regeringen ikke skal søge mandat i Europaudvalget forud for fremførelsen af danske regeringsforslag, som har en vis rækkevidde? Er det de sædvanlige skillelinjer, som gør sig gældende? Nej, selvfølgelig er det ikke det. Men i EU-sager træffer man åbenbart afgørelser ud fra et andet grundlag.

Så vil jeg sige tak for statsministerens bekræftelse på, at beskæftigelsesudspillet indebærer, at EU skal arbejde mere koncentreret om bl.a. landenes skattepolitik. Jeg synes, det var befriende, at vi fik en så klar melding. Jeg synes, det er ubehageligt, at det går den vej, men jeg noterer mig naturligvis og tager til efterretning, at det er regeringens politik.

Lad mig også her i anden runde sige til fru Charlotte Antonsen, at det er altså ikke noget